

(Trons väg.doc)

Evighetsljus på mörka moln (1900)

Trons väg s 145

Trons väg.145

O broder, säg, vi sitter du och klagar,
När dina framtidsplaner gå i kvav?
Bak molnet står den Gamle utav dagar,
Som för dig genom svårighetens hav.
Hans planer kunna aldrig lyckas illa,
Men han vill lära barnet att bli stilla.

Han skall din gråt i jubelsång förvandla,
Och rådlös är han aldrig någonsin.
Men äro vi ur stånd att kunna handla,
Då det är Herrens tid att gripa in.
Vi måste lära, fastän därtill sena,
Att sjunga: »Frälsningen är din allena!»

Den måste leva utav dagens manna,
Som uti barnatro skall växa till.
Den, som vill gå framåt, han måste stanna,
Varhelst Gud bjuder och närhelst han vill.
Men under livets allra högsta smärta
Jag fann mig alltid närmast Jesu hjärta.

Evad som händer, allt så väl han sköter,
Och glädje utav sorgen skörda vi.
Men största prövningen, en kristen möter,
Är den han fruktar, men ej råkar i.
För evig tid all otro vike fjärran!
Av vilken orsak tvivlar du på Herran? **(slut 145)**

Den av människor formade Guden

Mina tankeförutsättningar vid läsningen av "Trons värld"

Oundvikligen försöker vi människor foga in Gud i våra tankeramar. Redan detta att vi kallar oss kristna förutsätter ett sådant försök. På ett eller annat sätt, helt eller delvis, förstår vi Gud utifrån vår kännedom om Kristus.

EG:s "Evighetsljus på mörka moln" förutsätter en alldeles speciell förståelse av Gud. Här anpassar EG, naturligtvis utan att erkänna det, Gud till en lidande kristens erfarenhet av prövningar och motgångar.

I dikten "Trons värld" framträder detta drag tydligt. Dels är dikten kort och därför lätt att få grepp om, dels är den ett slags sammanfattning av vad EG har att säga om Gud i förhållande till sina barn, i synnerhet sina lidande barn.

Guds fostran

Vad kännetecknar då denne Gud? Att EG:s Gud i alla sammanhang har greppet. Han har alltid grepp om det svåra som drabbat hans prövade och lidande barn. Inte bara grepp, Gud ligger t o m direkt, oftast indirekt, bakom deras motgångar och förluster. De ingår i hans fostran av sina barn.

Hur fostrar då Gud i dikten "Trons värld"?
genom att lära dem
att sitta stilla, att stanna
att frälsningen är ett Guds verk
att leva ur Guds mun för att därigenom växa till i sin tro

Samtidigt står denna fostran i ett större sammanhang; gråten är inte det sista utan jubelsången, smärtan inte det mest framträdande, med smärtan följde att få befinna sig allra närmast Jesu hjärta.

Emil Gustafsons maning och försäkran

Emil Gustafsons maning och försäkran lyder: Klaga inte vad som än händer dig. Tvivla inte utan tro. Gud sköter allt på bästa sätt. Glädje kommer ur sorgen. Gud har greppet.

Bibelhänvisningarna

2 Mos 16:21 s 145 Och de samlade därav hvarje morgon, hvar och en i mån af sitt behov; och när solen blef het, så smälte det bort.

Dan 7:9 s 145 Jag såg, att stolar ställdes fram, och den Gamle af dagar satte sig. Hans klädnad var såsom hvit snö, och hans hufvudhår såsom ren ull; hans stol var eldsflammar, och dess hjul var en brinnande eld.

Upp 19:1 s 145 Sedan hörde jag likasom starka röster av en stor skara i himmelen, som sade "Halleluja! Frälsningen och äran och makten tillhöra vår Gud.

Hänvisningen till 2 Mos 16:21 relevant, den till Upp 19:1 allmän, den till Dan 7:9 använd av språkliga skäl. EG använder "den Gamle utav dagar" som en synonym till Gud.